

רע"פ 10104/16 - אחמד סקר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
רע"פ 10104/16

כבוד השופטת א' חיות
אחמד סקר

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 21.12.2016 בע"ח 52817-11-16
שניתנה על ידי כבוד השופטת אספרנצה אלון

בשם המבקש: עו"ד סמעאן זיאד

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת א' אלון) מיום 21.12.2016, אשר דחה את הערר שהגיש המבקש והורה כי שתי המשאיות והמחפרון (להלן ביחד: כלי הרכב) שנתפסו על ידי המשיבה יישארו תפוסים ולא ישוחררו.

רקע והליכים קודמים

1. כלי הרכב נושא בקשת הערר נתפסו מכוח סעיף 6(2) לחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011 (להלן: חוק הגנת הסביבה) בשלושה מועדים שונים, בשל עבירות לכאורה שבוצעו באמצעותם על ידי המבקש ובנו, ובהן כרייה בלתי חוקית וכן לכלוך והשלכת פסולת. בגין חשדות אלה הוגשו נגד המבקש ובנו שני כתבי אישום בעבירות שפורטו לעיל וכן בעבירות נוספות. בקשה לשחרור המשאית הראשונה שהגיש המבקש נדחתה וכך גם ערר שהגיש על החלטה זו לבית המשפט המחוזי. בקשה נפרדת שהגיש לשחרור המשאית השנייה והמחפרון ('שופל') נדחתה.

עמוד 1

נדחתה אף היא. בהמשך הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר לגבי תפיסת המשאית הראשונה, וזו אוחדה עם בקשה נוספת לשחרור המשאית השנייה והמחפון. בית משפט השלום דן בשתי הבקשות ביום 20.11.2016 ודחה אותן תוך שקבע כי קיים סיכון גבוה כי המבקש ישוב לבצע עבירות דומות בעתיד, ובשל כך אין מקום להורות על שחרור כלי הרכב אף לא בתנאים מגבילים.

על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי על פי סעיף 38א(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: פקודת סדר הדין הפלילי) מכוח סעיף 6(2) סיפא לחוק הגנת הסביבה, הקובע כי הוראות פקודת סדר הדין הפלילי לעניין תפיסת חפצים יחולו על תפיסה מכוח סעיף זה.

2. בית המשפט המחוזי דחה את הערר בקובעו כי "החלטת בית המשפט קמא מאזנת נכונה בין האינטרסים הנוגדים ועולה בקנה אחד עם ההלכה המשפטית הנוהגת". לגופם של דברים דחה בית המשפט המחוזי את טענות המבקש לפיהן הוא השתמש בכלי הרכב כדי לשפוך אדמה מבית הקברות בכפרו, וקיבל את מסקנתו של בית משפט השלום שלפיה קיימות ראיות לכאורה להשלכת פסולת, ולא רק אדמה. עוד נקבע כי אין חשיבות לשאלה האם השטח שבו הושלכה הפסולת הינו שטח פרטי או ציבורי והמבחן לעניין זה הינו יכולת הגישה של הציבור לאותו השטח. בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע כי נוכח הרשעותיו של המבקש בעבירות דומות, קיומו של מאסר מותנה בר הפעלה והתנהלות המבקש בעבר - אז שוחררו תפוסים שהיו בבעלותו בתנאים מגבילים אך המבקש הפר אותם - אין מקום להורות במקרה זה על שחרור כלי הרכב בתנאים מגבילים. לבסוף קבע בית המשפט כי בהינתן העובדה שדיוני ההוכחות בשני כתבי האישום קבועים לסוף חודש ינואר 2017 אין בהמשך תפיסתם של כלי הרכב כדי להוות הכבדה בלתי מידתית על המבקש.

מכאן בקשת הרשות לערור שהגיש המבקש לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי.

טענות הצדדים

3. המבקש טוען כי זוהי הפעם הראשונה שבה שתי המשאיות שנתפסו משמשות לביצוע עבירה לכאורה, ועל כן לשיטתו יש להורות שחרור המשאיות ל-"חלופת מעצר", תוך שהוא מבקש לעגן טענתו זו ברע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל, פ"ד נג(3) 312 (1999) (להלן: עניין גאלי). לגישת המבקש "טעה כבוד בית המשפט השלום ובעקבותיו כבוד בית המשפט המחוזי כאשר בחן את העבר הפלילי של המבקש וייחס נורמות של המבקש למשאיות ולציוד התפוס". עוד טוען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שלא שקל חלופות להמשך תפיסת כלי רכב ובהן הצעת המבקש לפיה כלי הרכב ישוחררו אך הוא ובני משפחתו לא ינהגו בהם עד לסיום ההליך המשפטי המתנהל בעניינו. לבסוף טוען המבקש כי צו החיפוש ניתן ביחס לרכב אחד אך בפועל נתפס רכב אחר, וכן כי החיפוש נערך בפני שני עדים שאחד מהם הוא שוטר ולא בפני שני עדים שאינם שוטרים, כך שלטענתו תפיסת כלי הרכב נעשתה בעקבות הליך שאינו חוקי.

4. המשיבה מצידה סומכת ידה על החלטת בית המשפט המחוזי וטוענת כי המקרה דנן אינו מצדיק רשות לערור מאחר שאינו מעורר שאלה החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים. לגופו של עניין מנתה המשיבה את שלוש התכליות המצדיקות המשך תפיסה של חפץ - תפיסה למניעת ביצוע עבירות נוספות, תפיסה למטרת חילוט וכן תפיסה לצורך

הצגת החפץ כראיה, וטענה כי תכליות אלה כולן מתקיימות בענייננו. המשיבה מציינת עוד כי למבקש עבר פלילי בתחום השלכת הפסולת ברשות הרבים, כי העבירות המיוחסות לו בכתבי האישום בוצעו לכאורה בעת שמאסר מותנה בר-הפעלה תלוי ועומד נגדו וכי עוד בשנת 2002 נתפסה משאית של המבקש בחשד לכרייה בלתי חוקית ובקשת רשות ערר שהגיש המבקש לבית המשפט העליון (בש"פ 832/02) נדחתה תוך שנקבע כי המבקש הינו "אדם המועד לכרות חול באופן בלתי חוקי". לפיכך טוענת המשיבה כי עברו של המבקש מלמד שאין לתת בו אמון ואין לשחרר את כלי הרכב אף לא בתנאים מגבילים. עוד טוענת המשיבה כי צו החיפוש הוצא כדי לתפוס את המחפרון, וכי המספר המופיע על צו החיפוש תואם את המספר המופיע בדו"ח תפיסת החפצים שנכתב ביחס לתפיסת המחפרון. לבסוף נטען כי טענות המבקש לפיהן החיפוש בוצע שלא כדין אינן ברורות מאחר שבפועל לא בוצע חיפוש נוכח התנגדות שעלתה בעת שהגיע הכוח המשטרתי לבית המבקש ובסופו של דבר המחפרון הובא לתחנת המשטרה על ידי בנו של המבקש ושם נתפס.

דין והכרעה

5. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי, ככלל, רשות ערעור בגלגול שלישי תינתן במקרים שבהם הבקשה מעלה "סוגיה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית אשר חורגת מעניינם של הצדדים לתיק" (בש"פ 2189/14 פלדמן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.4.2014) בש"פ 5769/12 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (20.8.2012)). עיון בכתבי הטענות של הצדדים מלמד כי נסיבות המקרה דנן אינן מצדיקות רשות ערעור בגלגול שלישי, וכי השאלות הפרטניות שאותן מעלה המבקש במסגרת הבקשה נדונו והוכרעו הן על ידי בית משפט השלום והן על ידי בית המשפט המחוזי. טענת המבקש לפיה המקרה דנן מעלה שאלה עקרונית לגבי תחולת הלכת גאלי טוב היה לה אילמלא הייתה נטענת. הלכת גאלי אינה משמיעה כי כאשר אדם מבצע עבירות תוך שימוש ברכב שונה בכל פעם ניתן לשמוע מפיו טענה כי זוהי העבירה הראשונה שבוצעה באמצעות אותו כלי רכב ולכן יש לשחרר את כלי הרכב בתנאים מגבילים. סעד התפיסה נועד בין היתר למנוע ביצוע עבירות נוספות לא רק על ידי אותו רכב אלא גם על ידי אותו אדם, וקבלת טענה כאמור עלולה לעקר את סעד התפיסה מתוכן ככל שהוא נוגע לעברייני סביבה "סדרתיים" דוגמת המבקש, החוזר ומבצע עבירות סביבה מזה כ-27 שנה. נגד המבקש אף תלוי ועומד מאסר מותנה בר-הפעלה ועל היותו "שור מועד" עמד בית המשפט המחוזי בציינו:

"מדובר [במבקש] ששב וביצע את אותן עבירות פעם אחר פעם ועל אף ששתי משאיות נתפסו בעבר והוחזרו לו בתנאים מגבילים, עדיין לכאורה בחר לשוב לבצע, או לכל הפחות לא הבטיח כי לא תבוצענה, עבירות מסוג זה. ניכר כי [המבקש] מזלזל בהוראות החוק ובוחר להעדיף את טובתו האישית והכלכלית על פני טובת הציבור".

בנסיבות אלה, ברי כי המבקש הוכיח מסוכנות רבה בכל הנוגע לעבירות סביבה, ובדין קבעו בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי כי אין לשחרר את כלי הרכב התפוסים אף לא בתנאים מגבילים. עוד יצוין כי טענת המבקש בכל הנוגע לחיפוש אינה ברורה שכן, כעולה מדו"ח פעולה מטעם משטרת ישראל שצרפה המשיבה (מש/F), החיפוש בבית המבקש העלה חרס בשל הסירוב לשתף פעולה ובנו של המבקש הביא בעצמו את המחפרון לתחנת המשטרה, שם נתפס כלי זה.

אשר על כן, הבקשה למתן רשות לערור נדחית.

עמוד 3

ניתנה היום, ט"ז בשבט התשע"ז (12.2.2017).

ש ו פ ט ת
